מ"ת 1159/06/22 – מדינת ישראל נגד נאור ברנס

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

מ"ת 1159-06-22 מדינת ישראל נ' ברנס(עציר)
תיק חיצוני: 267492/2022

בפני	**כבוד השופט עמית בר**
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	**נאור ברנס (עציר)**

<u>החלטה</u>

המבקש עצור עד החלטה אחרת, כאשר הוא ממתין לקבלת תסקיר שירות מבחן ליום 31.7.22.

ביום 7.7.22 הוגשה בקשה דחופה לעיון חוזר בשאלת מעצרו וקביעת דיון <u>'עוד היום'</u> בבקשה .

במהלך יום הדיונים הוגשה בקשה בכתב יד ומיד לאחר מכן נכנסה ב"כ המבקש לאולם בית המשפט, בעודו מנהל דיונים אחרים, וביקשה לקבוע מועד דיון דחוף בבקשה לשחרורו של המבקש.

הודעתי לצדדים בע"פ כי הדיון לא ישמע היום.

בתום יום הדיונים קראתי את הבקשה ואת החלטותיי הקודמות בעיון.

בבקשה הכתובה טוענת ב"כ המבקש, כי התברר חד משמעתית (משיחות בע"פ עם שירות המבחן) שלא יוגש תסקיר שירות מבחן עד למועד הדיון ולכן על בית המשפט לשחררו כבר עתה, שכן בתי משפט משחררים עצורים לחלופות מעצר כאשר לא מתקבל תסקיר שירות מבחן.

כמו כן הפנתה למצבו הרפואי של המבקש החולה בסוכרת.

בנוסף טענה כי המבקש, בתיק העיקרי, מבקש לקבל תסקיר התאמה לבית משפט קהילתי והזמן בו יהיה עצור "***יתבזבז לשווא***" במידה וימצא מתאים.

לא מצאתי לנכון לקבל את עמדת המשיבה לאור הטיעונים שנשמעו בפני בדיונים הקודמים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

<u>הסדר הכרונולוגי:</u>

בתיק זה הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב כבלתי מורשה לסוג, רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים, אי החלפת דיסקה יומית ונהיגה ללא ביטוח.

המבקש נוהג משנת 2001 וצבר לחובתו 99 הרשעות קודמות.

המבקש נוהג לכאורה זו **<u>הפעם השישית בפסילה</u>**.

פעם שלישית כבלתי מורשה לסוג הרכב.

כנגד המבקש תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים: אחד למשך 9 חודשים והשני למשך 14 חודשים. - **<u>יחד 23 חודשי מאסר על תנאי</u>**.

בתאריך 7.3.19 נדון המבקש למאסר בפועל לתקופה של חודש ויום בתיק 11921-02-19, בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כבלתי מורשה לסוג, וכן רישיון נהיגה שפקע.

בתאריך 9.7.20 נדון המבקש לריצוי עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בתיק 10295-12-19. המבקש נדון לעונש פסילה של 10 שנים ו 14 חודשי מאסר על תנאי.

בתאריך 2.3.21 נדון המבקש בתיק 8847-10-19 ל- 9 חודשי מאסר בפועל אותם ריצה בחופף לעונש המאסר הקודם. המבקש נדון לעונש פסילה של 15 שנים ו 9 חודשי מאסר על תנאי.

סיכומו של דבר, המבקש ריצה 3 תקופות מאסר בגין עבירות תעבורה אשר שתיים מהן ריצה באופן חופף.

כבר בדיון אז סבר ב"כ המבקש כי אין מקום להפנות את המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן, שכן טען כי אורך הזמן לקבלת תסקיר שירות מבחן אינו סביר, ומדובר בדחייה של מעל חודשיים.

בנוסף, ביקש לאפשר למבקש להשתלב בהליך שיקומי.

המשיבה גם היא התנגדה לשליחתו לתסקיר מעצר - וביקשה לעצור אותו עד תום ההליכים.

כפי שקבעתי אז- **<u>מדובר במקרה אשר נמצא ברף העליון והחמור של עבירות התעבורה</u>**.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בשנים 2019 עד 2021 נדון המבקש בכל שנה לריצוי עונש מאסר בפועל.

המבקש פסול בתיק אחד למשך 15 שנה, ובתיק אחר למשך 10 שנים, כך שמדובר בתקופות פסילה ארוכות ביותר.

כנגד המבקש תלויים ועומדים 23 חודשי מאסר על תנאי, משני תיקים נפרדים.

עיון בתיק מ"ת 10302-12-19 מלמד כי בתיק בו נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, היה המבקש מצוי בפיקוח אלקטרוני.

בדיון שהתקיים בתאריך 20.5.20, כאשר ביקש המבקש לבטל את הפיקוח האלקטרוני, ולצאת לעבוד, מסר כך:

" ***אני כרגע במעצר בית של 5 חודשים עם אזיק, לא הפרתי שום עבירה. פשוט בכל התקופה הזאת עם הקורונה והמעצר <u>הבנתי את המשמעות</u>. העסק שלי קרס, המצב הרפואי שלי מידרדר".***

בטיעונים לעונש שנשמעו בתיק הקשור לתיק זה פ"ל 10295-12-19 בתאריך 14.6.20 אמר המבקש -הנאשם כך:

" ***<u>קודם כל אני מביע צער וחרטה. טעות שעשיתי לא תחזור לעולם. אני לא אחזור להגה עד להיום שלא יהיה לי רישיון</u>. אני במצב נוראי."***

עולה אם כן, כי המבקש שב ומבטיח שלא ינהג ואף מוסר שלמד את לקחו, אך בסופו של דבר שוב מגיע לבית המשפט כאשר הוא מואשם בעבירות זהות לאלה שנתן את הדין ונדון לשלוש תקופות מאסר שונות.

עיון בגזר הדין שניתן בתיק פ"ל 10295-12-19, מלמד כי המבקש נשלח לשירות המבחן כאשר שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית.

בית המשפט לא קיבל עתירה זו, לאור הרצידיביזם וההרשעות הקודמות והמסוכנות הנשקפות מהתנהגות המבקש, כך שלא ברור מדוע סבור המבקש, לאחר שעבר עבירה נוספת וללא שהחל הליך שיקומי לאחר שחרורו מהמאסר, שיש מקום לכך עתה במסגרת תיק המעצר.

גזר הדין כאמור ניתן בתאריך 9.7.20.

כבר בהחלטתי מיום 7.6.22 קבעתי כי לא מצאתי מקום לאפשר למבקש להשתלב בהליך שיקומי במסגרת הליך המעצר - במיוחד כאשר מדובר באמירה מילולית ללא כל ממשות בעולם המעשה. מעבר לכך, גם לא הוצגה תכנית טיפולית.

הדבר אף נוגד את הפסיקה, אשר קובעת כי שיקום בעת מעצר הינו החריג, ויש לעשות עניין זה במסגרת התיק העיקרי. בבשפ 1981/11 מדינת ישראל נ' אשר סויסה (21.03.11) שו' י. עמית.

בבש"פ 8953/21 פלוני נ' מדינת ישראל (06.01.22) שו' ד. מינץ, נקבע כי מאחר והעורר לא החל בהליך טיפולי טרם

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מעצרו, וכי מדובר בתנאי מרכזי וחשוב אשר בהעדרו, יש ככלל להימנע משחרורו של עצור לחלופת מעצר טיפולית.

במקרה שלנו -המבקש לא החל בהליכי שיקום בטרם מעצרו, ואין כל סיבה להפנותו כעת להליכי שיקום במסגרת תיק המ"ת.

ככל והמבקש מבקש להשתלב בהליכי שיקום עליו לעשות זאת במסגרת התיק העיקרי.

עיינתי בפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי 7.7.22, בו ביקש המבקש להודות ולהישלח לקבלת תסקיר התאמה לבית משפט קהילתי. הנאשם לא הורשע לבקשתו אך נרשמה הודאתו.

לכן - **גם חזקת החפות לא עומדת למבקש**.

כמו כן, מעיון בפרוטוקול הדיון, לא מצאתי כי יש הסכמה של המאשימה לשילובו של המבקש בבית משפט קהילתי-וכל שיש בתיק הוא בקשתה של המבקש לבחון את שילובו שם.

על פי **בש"פ 5280/19 קארין אברמסון נ' מדינת ישראל 19.8.2019**, המותב הדן בתיק העיקרי רשאי לדון גם בתנאי חלופת המעצר לאחר הכרעת הדין.

לכן, ככל והמבקש יבקש להפנותו להליך שיקומי במסגרת התיק העיקרי - הרי שיחליט על כך השופט שדן בתיק העיקרי במסגרת שיקוליו לעונש, אולם אין מקומו של השיקום במקרה זה - בתיק המעצר.

אם לא די בכל אלה - ולמרות ההחלטה לעצור את המבקש עד החלטה אחרת לצורך קבלת תסקיר משירות המבחן, בתאריך 22.6.22 התקבלה בקשה שכותרתה: "**בקשה דחופה ביותר לקביעת דיון לשינוי תנאים מגבילים**". בגוף הבקשה כתב ב"כ המבקש כי '**חייו של המבקש נתונים בסכנה מוחשית**' והוא מבקש לקבוע דיון דחוף.

נקבע דיון ליום 23.6.22 תוך שהתבקשה תגובת שב"ס לענין זה.

ביום 23.6.22 התקבלה תגובת שב"ס ע"י ד"ר לאוניד מאיר, קר"פ בימ"ר הדרים, אשר כתב כך: "**העצור נבדק במרפאה כאשר הוא במצב כללי משביע רצון. בוצע שינוי בטיפול. ממשיך במעקב**".

התקיים הדיון במעמד הצדדים והמבקש ביקש לשחררו למעצר בית על מנת שניתן יהיה לאזן את הסוכרת במעצר הבית.

בדיון שהתקיים בתאריך 23.6.22 קבעתי כי לא הובא בפני כל נתון המלמד על סכנת חיים מיידית, כפי שתיאר ב"כ המבקש, וכי כל בקשה נוספת בעניין זה יש להגיש לשב"ס, ובמידה ולא יתקבל מבוקשו לעניין הטיפול הרפואי משב"ס, עליו לפנות לבית המשפט המחוזי במסגרת עתירה מנהלית ולא בפני מותב זה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

<u>סיכומו של דבר:</u>

המבקש מסרב לקבל את החלטת בית המשפט מיום 7.6.22 ושב ומגיש בקשות לעיון חוזר, כאילו לא נתנה החלטה.

יובהר, כי גם אם לא יוגש תסקיר שירות מבחן במועד - אין הדבר אומר כי שחרורו של המבקש לחלופת מעצר או למעצר בפקא"ל מובטח. הדבר אף נכתב על ידי במפורש בעמוד 10 שורה 6 בהחלטה מיום 7.6.22.

לאור האמור, לא מצאתי לקבוע דיון בבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ט' תמוז תשפ"ב, 08 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©